

GEBOREN en getogen in Berchem, kent Oguz Türkmén Antwerpen als zijn broekzak. Nederlands is zijn tweede moedertaal. Vader Türkmén kwam op z'n achttiende vanuit Turkije naar België om in de Antwerpse haven te werken, natuurlijk vergezeld van z'n echtgenote. Ze kregen twee zonen en twee dochters.

Oguz - „August of Gust in het Turks”, lacht betrokkene - is de jongste van de vier. Na zijn studies Kantoorautomatisering was hij een poos bediende in een rederij. Het project waaraan hij daar meewerkte werd echter niet verlengd. Dus moest hij op zoek naar een andere baan.

Oguz Türkmén's oog viel op een vacature bij de Unie van Turkse Verenigingen in Antwerpen. Bewuste organisatie is een socio-culturele vereniging erkend door de Vlaamse Gemeenschap die in Vlaanderen 69 afdelingen overkoepelt. Doelstellingen zijn emancipatie van de Turkse bevolking in ons midden, participatie aan en integratie in de Belgische samenleving.

„Niet meteen in de lijn van mijn studies, maar de problematiek boeide me. En de socio-culturele wereld was me niet vreemd. In mijn jeugd engageerde ik me al in een lokaal jeugdhuis”, vertelt Oguz Türkmén. „Overigens een van de redenen waarom ik de baan kreeg.”

Bejaardentehuis

Sinds 2004 loopt het project *Allochtonne ouderen* bij de Antwerpse afdeling van het UTV, met steun van onder meer de Dienst Integratie Antwerpen. Oguz Türkmén trekt het project. De problematiek van de allochtone senioren is hem niet vreemd. „Sinds mijn vader zijn actieve loopbaan beëindigde, merk ik hoe moeilijk hij het heeft zijn dagen zinvol door te brengen. Je hoort vaak dat allochtone ouderen zich isoleren in de moskee. Dat is onjuist. Ze zoeken, nu samen met ons, een nuttige tijdsbesteding. Ook samen met autochtonen.” Net zoals bij onze kerken vaak een parochiezaal is te vinden, hoort bij Turkse moskeeën een ontmoetingslokaal. „Zeker niet om oudere moslims af te zonderen, want iedereen is er welkom.”

En Oguz vervolgt: „Wat we voor deze groep betekenen? Correcte informatie verstrekken is onze hoofdtaak. We doen dit nu al drie jaar in samenwerking met Seniorenbeleid Antwerpen. Heel wat Turkse ouderen denken nog steeds dat het ocmw een bejaardentehuis is. Deze gedachte moet de wereld uit.”

Je ouders in een rusthuis laten opnemen blijkt voor vele Turkse Belgen anderzijds nog steeds een te hoogdrempelige beslissing. „Kinderen horen voor hun ouders te zorgen. Doen ze dat niet, dan worden ze scheef bekeken, soms zelfs uit de gemeenschap gestoten”, merkt Oguz Türkmén op. „Onze ouderen beseffen echter ook almaar scherper dat hun kinderen deze zorg niet langer vanzelfsprekend op zich kunnen nemen. Ook in de Turkse gemeen-

Elkaar beter leren kennen is de sleutel tot succes, ook in de ouderenzorg. Aldus Türkmén. © Wim Hendrix

Onbekend, onbemind

Onze vergrijzende bevolking is voor velen een zorg, ook bij de allochtone bevolking.

Migranten die ruim een halve eeuw geleden naar hier werden uitgenodigd om (meestal zware) arbeid te verrichten, zijn al ettelijke jaren pensioengerechtigd. Oguz Türkmén zoekt samen met hen naar zinvolle tijdsbesteding na hun actieve loopbaan.

Tom Heylen

schap zijn tweeverdieners steeds meer de norm.”

En natuurlijk zijn ook kinderloze ouderen bezorgd om hun oude dag. Oguz Türkmén: „Terugkeren naar Turkije biedt geen soelaas. Ook daar wachten immers geen kinderen. Wat als we niet langer zelfstandig kunnen leven?”, is een vraag die deze ouderen soms danig bezighoudt. Die bezorgdheid delen ze met ons.”

Dankzij intense samenwerking met het Antwerpse ocmw en de schepen van Sociale Zaken komen allochtone ouderen nu ter sprake in het seniorenbeleid. „De drempel is al ferm verlaagd. De zorgverlening voor onze senioren, ook allochtone, is nu beter toegankelijk. Het is ook duidelijk geworden dat het veel meer inhoudt dan een kamer in een rusthuis of een serviceflat bemachtigen.”

Goede informatie is dus wezenlijk, maar zeker niet voldoende. Zo is bijvoorbeeld het vergroten van de toegankelijkheid van zorgcentra voor allochtonen beslist een zorg voor het project *Allochtonne ouderen*. „Onbekend maakt nog steeds onbemind. Aangepaste multiculturele animatie brengt de beide groepen ouderen, allochtone en autochtone, dichter bij elkaar”, suggereert Oguz Türkmén. „Onze initiatieven samen met andere Antwerpse ouderenverenigingen maken dat er nu communicatie is tussen beide groepen senioren. Beide ervaren het als positief.”

Een van de eerstvolgende initiatieven is een bezoek aan het federale parlement in Brussel. Vele autochtonen, zelfs van de eerste

generatie die al meer dan een halve eeuw in België wonen, kennen Kamer en Senaat uitsluitend van krant en televisie.

Zijn er naast een ruimere talenkennis nog verwachtingen? „Ik noteer vele vragen over gezondheidszorg. De ongezonde werkomstandigheden van de eerste generatie allochtonen leverden hen vaak fysische ongemakken op. In samenspraak met gezondheidscentra bieden we daarover de broodnodige informatie.” Wat Oguz Türkmén ook opvalt is het hoge percentage suikerzieke migranten. De reden mag nog onbekend zijn, goede informatie is hier letterlijk van levensbelang.

Respect

Als tweede generatie migrant heeft ook de jeugdige verantwoordelijke van het seniorenproject het niet altijd makkelijk met ouderen. „In onze cultuur is het aanvaarden van advies van een jongere niet vanzelfsprekend. Ik heb het voordeel dat mijn vader goed gekend is in de Turkse gemeenschap. Na enkele jaren is er nu wel vertrouwen. Zo mag ik al wel eens vaker administratieve brieven vertalen.”

Het project *Allochtonne ouderen* heeft slechts kans op slagen indien allochtonen en autochtonen elkaar beter leren kennen en respecteren. Uitwisseling met gelijkwaardige initiatieven in het Vlaamse land tonen dat het de moeite loont hierin te investeren. Jongeren dragen zo zorg voor hun ouders. Misschien niet altijd zoals laatstgenoemden zich hun oude dag hadden gedroomd, maar zeker met een warm hart en de beste bedoelingen. „Ons project is toe aan verlenging, hopelijk krijgen we die. Er is nog veel te doen voor onze ouderen, autochtoon en allochtoon”, besluit de enthousiaste Oguz Türkmén.

Advertentie

Hotel Haus Wallstein
is een aanrader!

prachtige ligging, heerlijke kenken, én een voordelige prijs!

gratis folder: bel 03 311 52 48

Midweekvoordeel:
van zondag tot donderdag of van maandag tot vrijdag: 4 overnachtingen halfpension voor **slechts 129 €** p.p.

Gastronomisch weekend: gans het jaar door te reserveren: twee overnachtingen, tweemaal een uitgebreid ontbijtbuffet, een gastronomisch viergangenmenu, een gastronomisch vijfgangenmenu, inclusief koffie en aperitief. Dit alles voor **slechts 98 €** p.p. Een echte aanrader!!

Hotel Haus Wallstein
Bergstrasse 23
D-54675 Wallendorf
op 10 km van Echternach
tel. 0049 6566 432
wallstein@t-online.de

videopresentatie & nieuwe website:
www.haus-wallstein.de